

442. ROKYTA

823.

Od Frýdlantu

Ro - ky - ta, ro - ky - ta, jak pě - kně po - kvi - ta! Ně - mo - že sy - ne - ček
dzě - vča - tka u - py - tač, dzě - vča - tka u - py - tač.

Rokyta, rokyta,
jak pěkně prokvíta!
Němože syneček
[: dzěvčatka upytač. :]

Do tenkej košele,
do novych nohavic,
a ty, ma dzěvečko,
do sukennych střevic.

Obuju, obuju
při samem kostele,
že moje srdečko
na cě zapomeně.

Upyta, upyta
za štyry nědzěle,
musi se oblekac
do tenkej košele.

Sukenne střevičky
tolarke koštju,
ně hnedž ja, synečku,
střevičky obuju.

443. PŘÍŠTÍ

824.

Ze Slavíovic

Ro - stó, ro - stó ko - no - pě za ce - stó, už só pě - kný ze - le - ný,
a za ni - ma ro - ste če - rno - vo - ký dě - vče, až vy - ro - ste, bu - de mý.

825.

[Nápěv ze Slavkova]

Ro - stó, ro - stó ko - no - pě za ce - stó, už só pě - kný ze - le - ný,
a za ni - ma ro - ste če - rno - vo - ky dě - vče, až vy - ro - ste bu - de mý.

Rostó, rostó konopě za cestó,
už só pěkný zelený.

A za nima roste černovoký děvče,
až vyrostete, bude mý.

444. ROZMARÝN

826.

Z Kunovic a Ulachovic

Rozmarýn, rozmarýn, ja, ze - le - ný ro - zma - rýn, já sa ti, dě - vči - co, do ně - ho po - va - lím.

Rozmarýn, rozmarýn,
ja, zelený rozmarýn.
Ja sa ti, děvčico,
do něho povalím.

Ja, poval sa, poval,
jenom ho nepouam,
ješče ti k neděli
voničku uděuám.¹⁾

¹⁾ uvijú ti kystku,
bude stát za tolar.